

דף מ.

עין משפט א.

א"ח סימן קכה פעיף כו

כו. כז. בשעה שמברכין אין לומר שום פסוק אלא העם ישתקו ויכוונו לברכה פ.

הגה: ועכשיו שמאריכין הרבה בניגונים נהגו לומר ג"כ פסוקים, אך יותר טוב שלא לאומרם.

עין משפט ב.

א"ח סימן קכז פעיף א

א. א. כשיגיע הש"ץ למודים שוחין עמו הצבור ולא ישחו יותר מדאי ע ואומרים מודים דרבנן, וחותם ברוך אל ההודאות בלא הזכרת השם פ. וי"א דטוב לשחות גם בסוף דהיינו ב"ברוך אל ההודאות" ז וטוב לחוש לדבריו.

הגה: וי"א דאומר הכל בשחיה אחת עד ברוך אל ההודאות, וכן המנהג.

- פ. דכלום יש לך עבד שמברכין אותו ואינו מאזין, מגמ' סוטה מ' ע"א. ורק משום סכנה התירו בחלם חלום רע, כדלקמן סימן ק"ל. ט"ז ס"ק כ"ד. וה"ה שאסור לקרוא ב' מקרא ואחד תרגום בשעת ב"כ. וגם בזמן שמאריכין בניגונין טוב לשתוק ולשמוע ב"כ ולא לומר שום פסוק, כה"ח אות נק"ט, וכמ"ש הרמ"א.
- ע. וכתב הט"ז ומ"א שכורע וזוקף כמו בלחש, כה"ח אות ב'. ועיי"ש שיש חולקים. ובמה שהסיק וגם באבות ובהודאה לא ישחה יותר מדאי דהיינו יותר ממה שקבעו חז"ל משום יוהרא.
- ונקרא מודים דרבנן משום שהוא תיקון של הרבה חכמים, ב"י. ופי' "על שאנחנו מודים לך" פי' רש"י בסוטה דף מ' ע"א על שנתת בלבינו להיות דבקים בך ומודים לך ע"ש.
- פ. דלא כהירושלמי שחותם בה בשם ומלכות. וכך נהג הרא"ש, והגר"א כתב שיש לחתום בה בשם, וכתב התו"ח שאם אמר ברוך אתה ה' יאמר ברוך שם כמל"ו, כה"ח אות ט'.
- צ. וכן פירש הרשב"א, ובדברי האר"י ז"ל לא נזכר מזה דבר, כה"ח אות י'.

עין משפט ג.

או"ח סימן קכח פעיף ה

ה. ה. לא יעלו הכהנים לדוכן עם נעלים ק, אבל בבתי שוקיים מותר.

הגה: ויש מחמירים בבתי שוקיים של עור, ונהגו להקל בקצת מקומות.

ק. שזו אחת מט' תקנות שתיקן ריב"ז בר"ה ל"א ע"ב, ובסוטה מ' ע"א ושם הטעם שמא תפסק רצועה ויתכופף לתקנה וחבריו יאמרו עליו שהוא בן גרושה או בן חלוצה. וגם בנעלים שאין בהם רצועה אסור משום לא פלוג, ב"י.

ו. ואפי' בט' באב וביורה"כ שלובשים נעלים של בגד צריך לחלצם, כה"ח אות כ"ח.

ו. וכשחולץ נעליו לפני העלייה לדוכן יניחם תחת ספסל או במקום צנוע ולא לעיני כל, כה"ח אות ל'.